

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 26 1. julija 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

UVODNIK

Obe zaključni akademiji šol v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu in v Št. Rupertu pri Velikovcu vedno spet dokazujeta izredni pomen in neprecenljivo važnost teh šol za doraščajočo dekliško mladino. Ustanovljeni sta bili obe kot narodni šoli, šentpeterski v Rožu je bil ni šoli, šentpeterski v Rožu je bil oče Podjunčan župnik Matevž Ražun, šentrupeški v Podjuni pa Rožan župnik Franc Treiber, pevec ponarodele „Njav čez izaro“. Mnogo naših mater se je naučilo v teh gospodinskih šolah veliko tistega, kar so potrebovale za poznejše življenje. Utrjevala pa se je v teh dveh šolah tudi vez med vsemi koroškimi Slovenci, ustvarjalo se je prijateljstvo, ki je premostilo vse težavne čase in vse razdalje.

Medtem se je spremenil ustroj naše družbe, spremenile so se tudi zahteve po izobrazbi dekliške mladine. Prej nekoč je bilo najvažnejše, da je dekle znalo kuhati, šivati

Dober nauk dobre šole

pa da je poznalo še druge gospodinske veščine. V tako imenovano „poklicno“ življenje je odšla le malokatera. Na tem mestu je treba izreči tistim, ki so samo gospodinje, vse priznanje. Kajti gospodinja je prav tako poklic, eden najbolj naporovnih in težavnih. Tudi na tem področju bo končno treba nehati z diskriminacijo, ki pa je po mojem mnenju tudi izrodek nekaterih feminističnih gibanj, ki so porinila gospodinski poklic v zamračenost neuglednosti in zaostalosti. Po primitivnem geslu: emancipirana žena in kuhinjska posoda???

Šentpeterske sestre vodijo enoletno gospodinsko in triletno šolo za ženske poklice. Praksa dokazuje, da je šentpeterska šola zares dobra šola, da se dekleta tam dobro naučijo stvari, ki so nujno potrebne za poklic, bodisi v biroju, za pisalnim strojem, bodisi drugod. Znanje, ki se ga naučijo dekleta v takih šolah za življenje, je za šole najboljše priporočilo.

Šentrupeške in šentpeterske sestre zaslužijo za vse priznanje za odgovorno in požrtvovalno delo, ki ga opravljajo v prid naši celotni skupnosti; šentpeterske sestre pa še tudi zaradi pionirskega dela na področju otroškega varstva, kajti njihov otroški vrtec uživa po pravičnem ves ugled.

Jože Wakounig, osrednji tajnik NSKS

GLEDALCI TV FS 1 POZOR!

V soboto, 3. julija, bo ORF v FS 1 ob 9. uri prenašal oddajo ruščine. Sodelovali bojo letošnji osmošolci-maturanti Slovenske gimnazije. FS 1 bo ponovil oddajo v petek, 9. julija, ob 9. uri.

Občni zbor KDZ

stran 2

Visoka pričevanja delavke

stran 2

Praznik v Št. Rupertu

stran 4

70-letnica SPD „Danica“

stran 6

Kmečka ohcet v Ljubljani

stran 8

KDZ PLIBERK

vabi na

otvoritev kluba

ki bo v nedeljo, 4. julija na BLATU pri Črčeju

SPORED:

10.00 Turnir v namiznem nogometu
Šahovski turnir
Diskusija o zemeljskih žarkih in njihov vpliv na človeka

13.30 Nogometna tekma
Kat. mladina Pliberk : KDZ Pliberk

15.30 Literarno branje
Pevsko instrumentalna skupina Žvabek (vodi Rozina Katz)
Dekliči iz Nonče vasi (vodi Nežka Kert)
Skupina Hazzard

17.00 Slavnostna otvoritev ter žeganje prostorov

Zvečer ples in zabava

Deželni glavar Wagner se je spet enkrat zmotil — v škodo zaskrbljenim podjunskim delavcem oziroma celi Podjuni

Kam plove lesno podjetje Leitgeb...?

V največjem industrijskem podjetju v Podjuni, Leitgeb, naj bi od 19. 7. do 19. 9. utihnila žaga. Vodstvo podjetja hoče 35 delavcev (na žagi dela trenutno 38 ljudi) poslati „štēmat“. Leitgeb ne more kupiti lesa. Kmetje ga namreč nočejo prodati, ker je cena trenutno zelo nizka. Jeseni računajo z višjo ceno, kar naj bi pomenilo, da bi prizadeti delavci spet lahko delali pri Leitgebu na žagi. Tako pravijo eni, namreč tisti, ki ne želijo razburjenosti pri delavcih. Drugi, zlasti tisti, ki se bojijo za delovna mesta, ne verjamejo prav tej verziji.

V njih očeh ni kriva nizka cena lesa (trenutno stane m³ 1050.— do 1100.— šil., jeseni naj bi znašala cena okoli 1200.— šil./m³), podjetje naj bi se nahajalo v večji krizi: baje mora pri neki banki nujno poravnati dolg v višini 60 milijonov šil. Dolg, ki izvira med drugim še iz časov, ko se je podjetje Leitgeb združilo s Funderjem, ki je tako neki delavec, „Leitgeba nasral“. To pa gotovo ni edini dolg, in tako se vprašajo tisti, ki so skeptični glede ohranitve delovnih mest: bo zmo-

glo podjunsko podjetje v času, ko glede lesne industrije konjunktura slabo kaže, kljubovati raznim velikim težavam? Domača lesna industrija se namreč dejansko nahaja v zelo težkem položaju.

Lesni trg je pri nas doma vse drugo kot uravnotežen: ponudba je znatno večja kot povpraševanje. To predvsem zaradi razvoja lesne industrije v Ameriki ter Kanadi, pa tudi v raznih evropskih državah. Kanada, glede lesa zelo bogata, je prej v pretežni meri izvažala v ZDA. Sedaj skuša osvojiti predvsem tudi evropski trg. V Evropi pa imaš med drugim Čehe in Ruse, ki prodajajo les po nizki ceni. V taki situaciji seveda ne moreš pričakovati, da bodo naša podjetja, ki so v prvi vrsti odvisna od izvoza, prejela od kupcev visoke denarje. No, vrhu tega je še treba upoštevati, da vlada v Italiji glede cen za les naravnost kaotične razmere. Italija pa ima malo lesa in je zato za našo lesno industrijo zelo važen partner.

Katero lesno podjetje lahko v taki gospodarski situaciji kljubuje največjim težavam? Na vsak način

Leta 1979 so zastopniki Koroške Enotne liste obiskali podjetje Leitgeb. KEL se je že vedno zavzemala za ohranitev delovnih mest.

samo podjetje z zdravo substanco. To se pravi: podjetje, ki je čim manj odvisno od tujega kapitala, ki ima torej čim manj dolgov. To je nam tudi potrdil inž. Reichmann, zastopnik koroške Trgovske zbornice.

Za nas se stavi vprašanje: je tovarna Leitgeb podjetje z zdravo substanco? V kolikor je lahko odvisna od tujega kapitala? Bo zmo-

glo največje podjunsko podjetje, ki šteje 267 delavcev in nastavljenec, kljubovati številni konkurenci, ne da bi si s tem nakopalo še večje dolgove? Ali pa je „argument“, da nimajo lesa, le farbanje nastavljenec in delavcev, ko pa ima firma trenutno najmanj toliko lesa na zalogi, da bi lahko poravnala vsaj tistih 60 milijonov, ki jih dolguje neki banki?

Delavci in nastavljenci so zelo skeptični in zaskrbljeni. Bojijo se, da bo Leitgeb prej ali slej moral zapreti vrata za vedno. Slišali smo, da namerava vodstvo sprva poslati „štēmat“ ne samo omenjenih 35 delavcev na žagi, temveč nadaljnjih 30, ki delajo v tovarni za „faserplate“. Kajti tudi na tem področju trg ne funkcionira. In še nekaj: neki nastavljenec v „višji“ pisarni, ki marsikaj čuje in vidi, je baje rekel: če bi le imeli 40 milijonov šilingov, ki so potrebni za izplačilo v primeru, če odpoveš delavcem delovno razmerje (Abfertigung). Skratka: nejasnosti ter odprtih vprašanj še in še. Nihče od odgovornih noče zavzeti jasnega stališča, na drugi strani pa se nahaja lesni trg v veliki krizi, ki ji ni videti konca, medtem ko substanca podjunskega podjetja gotovo ni najbolj zdrava.

Drugo leto praznuje Leitgeb 100-letnico svojega obstoja. Bodo ga tako dolgo furali, da bodo lahko še doživeli ta praznik? Da bi nato sledil „ein unheimlich starker Abgang“?

Wagner pravi: „Südkärnten ist kein wirtschaftliches Problemgebiet.“ Deželni glavar se je pač spet enkrat zmotil — v škodo zaskrbljenim podjunskim delavcem oziroma celi Podjuni.

Obisk pri Mojzovu

Novi zunanji minister Jugoslavije, Lazar Mojzov, je v Beogradu sprejel delegacijo koroških in primorskih Slovencev. Koroške in primorske Slovence sta na razgovoru zastopala mag. Filip Warasch oz. Boris Race.

Delegacija je informirala jugoslovanskega ministra o narodnopolitični situaciji koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov. Tristrankarski sporazum so označili predvsem kot poizkus revizije Avstrijske državne pogodbe. Sporazum, da je najmanjši skupni imenovalec treh, v avstrijskem parlamentu zastopanih strank. Lazar Mojzov se je izrekel za intenziviranje kontaktov s koroškimi in primorskimi Slovenci. Zvezni sekretar za zunanje zadeve pa je še dodal, da sicer Avstrija daje ob številnih kontaktih obeh sosednjih držav zadovoljive deklaracije o vlogi slovenske in hrvaške manjšine, na drugi strani pa te deklaracije prekrivajo dejansko nezadovoljivo stanje manjšin.

Jugoslavija se po mnenju Mojzo-

va ne bo zadovoljila z legalizacijo zmanjševanja pravic koroških Slovencev in se izrecno zoperstavlja

vsem načrtom o asimilaciji manjšin.

Dvanajstega kongresa ZKJ v Beogradu se je udeležilo 115 delegacij

iz tujine, med njimi tudi delegacija koroških Slovencev. Koroške Slovence sta zastopala mag. Filip Warasch in dipl. inž. Feliks Wieser, SKGZ Trst pa Boris Race. V resoluciji, ki so jo sprejeli na 12. kongresu ZKJ v Beogradu, je med drugim zapisano tudi, da se ZKJ zavzema za spoštovanje, razvoj in priznanje nacionalnih pravic pripadnikov narodov Jugoslavije, ki živijo kot narodne manjšine v sosednjih državah. Položaj in vsestranski razvoj narodnostnih manjšin bi moral biti v skladu z deklaracijo o človečanskih pravicah, s helsinško konferenco o varnosti in sodelovanju, s deklaracijami neuvršenih ter v skladu z obstoječimi bilateralnimi in multilateralnimi sporazumi. ZKJ se odločno postavlja zoper vseh, ki skušajo ogroziti pravice narodnostnih manjšin. Zveza komunistov Jugoslavije smatra, da je enakopraven in svoboden položaj narodnostnih manjšin bistven element in važen sestavni del trajnih in vsestranskih dobrososedskih odnosov.

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše:
Miha Zablatnik

Če gre za povišanje osebnih dohodkov uradnikov ali nastavljenec, je vedno veliko „halo-ja“ v časopisju in televiziji. Čeprav je tu prizadeta skupina ljudi, ki ji gre prej dobro kot slabo. V začetku tega leta so se pogajali in sklepali o novih tržnih pogojih za kmečke pridelke. „Halo-ja“ ni bilo. V prvi vrsti je šlo za ceno mleka. In spet je zmaga mlečna industrija, ki

podpise. Posebnost tega postopanja je, da podpisujejo tako kmetje kot tudi potrošniki. Saj je vedno več potrošnikov, ki soodklanjajo industrijsko mleko, ker homogenizirano in pasteurizirano nima več svoje pristnosti. To se izkaže pri skisanju, ko se homogenizirano mleko zaradi razpršitve maščobnih delcev ne skisa, temveč zgrije. Vedno več potrošnikov je ogorčenih

V prid kmetom in potrošnikom

proizvajalcem-kmetom ne bo plačevala bogve kaj več, zato pa bo potrošnikom zaračunala trikrat več, kot znaša zvišanje kmetom. Kmečko zastopstvo, kjer ima absolutno večino „Bauernbund“, je že od nekdaj povezano z industrijo in se zato ni kaj veliko branilo.

Niso pa vsi kmetje taki, da se dajo nadvladati od velikašev, samoljubnih politikov in industrije. Alternativa združenja v Avstriji, v prvi vrsti Avstrijska zveza gorskih kmetov, so startali podpisno akcijo, naslovljeno na ministra za poljedelstvo in gozdarstvo, Haidna. V njej zahtevajo svobodno, neposredno prodajo mleka in mlečnih izdelkov. Zato v podpisni akciji zahtevajo oprostitev dajatev mlekarnam pri neposredni prodaji in primerno spremembo zakona o tržnem redu.

Tudi Skupnost južnokoroških kmetov se je pridružila vseavstrijski akciji. Njeni delegati po naših občinah bodo pobirali

zaradi metod živilske industrije. Hočejo imeti pristne kmečke izdelke, poznati proizvajalca, kraj, kjer se prideluje in tudi izvorni pridelek.

Oba prizadeta sloja torej, potrošniki kot kupci in kmetje kot proizvajalci v neugodnih legah, ki so odvisni od mlečnega gospodarstva, so se združili. Svoj skupni interes — svobodno prodajo oz. nakup surovega mleka pri kmetu — hočejo iztržiti od pristojnega ministra in zvezne vlade.

Kmetom naj bo dana možnost, da lahko brez posebnih dajatev in predvsem brez plačil mlekarnam prodajajo mleko in druge pridelke doma in pri tem tudi primerno zaslužijo. Potrošniki pa imajo možnost, da dobijo tak zavež, kakršnega želijo in pričakujejo.

Pozivam Vas torej, dragi bralci, da tudi Vi podpišete podpisno listo, ko se bo pri Vas zglasil zastopnik Skupnosti južnokoroških kmetov.

Občni zbor Koroške dijaške zveze

Koroška dijaška zveza (KDZ), mladinska organizacija, ki šteje približno 200 članov, je imela zadnji petek svoj redni občni zbor. Udeležilo se ga je približno 20 članov, kot gostje pa so bili navzoči: dr. Matevž Grilc, Franc Wedenig, Nužej Tolmajer, Janko Malle, Marija Jurič in Mirko Messner. Kot je predsednik KDZ, Rudi Vouk, v svojem poročilu dejal, v zadnjem letu v KDZ marsikaj ni bilo v redu. Sicer „je bila najuspešnejša akcija zadnja kolodvorska akcija, vendar moramo priznati, da je bila letos tu edina kolodvorska akcija, ki je bila uspešna.“ Sploh je predsednik KDZ pogrešal večje sodelovanje članov oziroma zanimanje za delo v prid naše narodne skupnosti. Nadalje je Rudi Vouk poudaril potrebo po sodelovanju slovenske dijaške mladine z nemškogovorečo. „Za to se zavzemamo že leto za leto, pa doslej še vedno nismo

uspeli. Pogovarjamo in pogajamo se sicer z voditelji nemških mladinskih organizacij, važnejše pa je delo na bazi, med člani samimi — in to smo doslej zanemarjali.“ Rudi ni pozabil omeniti, da je KDZ uspelo, se tesneje povezati z drugimi slovenskimi mladinskimi organizacijami, predvsem pa ga veselilo, da „smo se zasidrali na podeželju, med kmečko in delavsko mladino, katero so doslej zanemarjale skoraj slovenske organizacije. Da naše krajevno združenje KDZ Pliberk/Blato uspeva, razvidimo m. dr. iz dejstva, da se že zdaj, pred otvoritvijo 4. 7. priznava nad sto mladincev k tej organizaciji“.

Tajniško poročilo je podal Lovro Kumer. Tudi on je pogrešal večje sodelovanje članov KDZ, ki npr. niso pripravljene, pisati članke za „Probleme“ ter druge liste (npr. NT): KDZ je namreč hotela spet izdati svoje glasilo „Problemi“, ven-

dar člani niso bili pripravljene, pisati prispevke.

Poročali so tudi voditelji političnega, kulturnega in športnega odseka (Branko Kolter, Miha Pasterk oziroma Hubert Mikl, Benjamin Wakounig oz. Silvo Kumer). Branko Kolter je med drugim dejal, da so se člani KDZ bavili z aktualnim položajem koroških Slovencev. S tem v Zvezi ter v zvezi s kolodvorskimi akcijami je poudaril, da moramo v javnosti dosledno uporabljati svojo materinščino. „Kot vemo iz lastnih izkušenj, zahteva to mnogo poguma. Zato je zelo važno, da se mladina enkrat za zmeraj otrese tistega strahu pred javnostjo, kjer slovensčina dostikrat toči na gluha ušesa (ali na zaprta okenca).“ Kulturni odsek je letos delal prvič. Zelo dobro je uspel teden risanja, saj je krasilo klub 69 risb. Nameravali so tudi prireditve z znanim kantavtorjem Erhardtom Zachom, katerega so dijaki spoznali na dijaških kulturnih dnevih „Kontakt na leča 82“ (te „dneve“ je v veliki meri soprirejela kulturni odsek). O delovanju športnega odseka bomo poročali v naslednji številki NT (na športni strani).

Dijaki so izvolili novi odbor: predsednik je ostal Rudi Vouk. Ostali odborniki: Angelika Picej, Rudi Urban (podpredsednika), Hubert Mikl, Tomo Millionig (tajnika),

(Nadaljevanje na 5. strani)

Poziv na osrednjo protestno manifestacijo slovenske mladine

CELOVEC, 7. julija 1982, ob 13.30 pred deželno vlado

VELIKOVEC:

Slovenski mladinski zbori ne smejo nastopati

ŽITARA VAS:

Dvojezičnost na šoli nezaželena

CELOVEC/KOLODVOR:

„Kärntner sprich deutsch!“

ZVEZNA GIMNAZIJA ZA SLOVENCE:

Konzentrationslager für Slowenen? (napisna parola nemških nacionalistov)

DEŽELNI GLAVAR WAGNER:

„VOLKSGRUPPENPROBLEM IN KÄRNTEN GELÖST!“

To so le zadnji primeri protimanjšinskega vzdušja na Koroškem, kjer se pojmuje vsakršno zavzemanje za ustavno zagotovljene pravice manjšin kot provokacija. To je predstava nekaterih koroških politikov o „koroškem miru“ — o miru z manjšino, ki naj molči. Slovenska mladina je zelo ogorčena in bo k temu zavzela stališče.

Pozivamo demokratično mladino na Koroškem, da nas podpira. Udeležite se manifestacije!

K manifestaciji pozivajo: KDZ, ZSM, Klub slovenskih študentov Celovec, Gradec, Dunaj, Društvo prijateljev Kladiava.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), urednika: Janko Kulmesch in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: 0 42 22/51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Visoka pričevanja delavke

Gradiščanska Hrvatica Hanna-Hanče Sturm o svoji življenjski usodi

Pred kratkim je dunajska založba „Verlag für Gesellschaftskritik“ izdala memoare, življenjske spomine „posebne“ vrste. Gradiščanska Hrvatica Hanna-Hanče Sturm, je zapisala svojo življenjsko usodo in docent na slavistiki na Dunaju, nam znani dr. Gero Fischer, je njene spomine izdal. Dr. Fischer je slučajno zvedel o delavki Hanni Sturm in njenih zapisih in jih po vestnem pregledu objavil v knjigi „Die Lebensgeschichte einer Arbeiterin — vom Burgenland nach Ravensbrück.“

Pisati o tej knjigi recenzijo ali nekaj podobnega, ni lahka stvar in zato tudi ne trdim, da je ta zapis recenzija. Branje te edinstvene knjige bralca tako prevzame, da si le stežka poravnava razburljivost in prime za pero.

Edinstveni so ti zapisi ne le zato, ker je knjiga tako obširna — to

je le bolj postranska stvar. Edinstveni so zato, ker jih je pisala delavka, ker jih je pisala ženska, ki je bila od svoje mladosti naprej aktivna v delavskem gibanju, ki je kaj kmalu začutila trdo pest državne oblasti — tedaj, ko so delavci demonstrirali proti podražitvi kruha. Zanimivi so, ker pričajo, kako je ta podeželska deklina — tu mišljeno v pozitivnem smislu — pri osemnajstih letih poleg vsega dela zbrala v sebi moč, da se nauči brati in pisati.

Delavnik ni trajal 8 ur

Hčerka mizarja, ki je moral s treh ur za kruhom sam ali z družino, zaradi hudega pomanjkanja, v katerem je živela družina, ni hodila v šolo, ampak je morala še kot otrok na težaško delo. Tiste čase, rojena je v tedanji ogrski polovici avstrijske monarhije, so morali že otroci hoditi delat in delavnik ni trajal osem ali deset ur. Marsikateri otrok je od utrujenosti zaspal pri stroju in bil zato strogo kaznovan. Ta poceni delavska sila — sila ne v pomenu silen, močan — je tako kot v najhujšem izžemalnem gospodarskem sistemu množila bogastvo industrialcev. Tem je bilo

zdravje in dobrobit otrok, delavcev in celotnega delavskega razreda manj kot deveta briga.

Zanimivi pa so ti zapisi tudi, ker jih je napisala pripadnica narodne manjšine — gradiščanska Hrvatica. Hrvat je bil kmet ali pa brezpraven delavec, kot delavci drugih narodnosti tudi. Hrvati pa so bili še bolj na ozarrah, niso imeli socialnega, družbenega in gospodarskega zaledja, ki bi jih ščitilo. Velika večina od njih je bila nepismena in je zato bila na milost ali nemilost izročena kapitalu.

Edinstvena pa je ta knjiga tudi zato, ker pričča, da nepismena delavka, pripadnica zatirane narodne skupnosti in zaradi svoje delavske zavesti nikoli ni klonila, ni klecnila, ampak se zmeraj zravnila in tako bodrila druge, svoje sotrpine. Nisem štel, kolikokrat je zaradi svojega prepričanja morala v ječo in kolikokrat je bila postavljena enostavno pred tovarniška vrata. Vsa knjiga pa skoraj diha odločnost in zavest spolitizirane človekinje, ki je videla delavski problem kot celoto, ne pa kot partikularistično politikantstvo ali berkanje posameznika. Ta odlikuje knjigo in pa njeno avtorico. Prav tako je presenetljivo, kako je Hanče Sturm znala velike probleme in zamotane

zveze enostavno in jasno povedati. To dokazuje, da se je zavedala in se zaveda velikega pomena besede in kako to besedo zastaviti, kako je treba stvari preprosto delavcu raztolmačiti. Pa brez demagoškega prizvoka, ki tira druge v neko politično smer, kjer bi jih pač nekdo rad imel, da bi jih lažje imel pod kontrolo.

Ponižanje in velika priznanja

Hanče Sturm je doživela ponižanja in velika priznanja. Iz ponižanja in zavesti, da si mora človek sam pomagati, preden mu drugi ali Bog pomagajo, je zrasel lik te velike žene.

Knjiga „Die Lebensgeschichte einer Arbeiterin — vom Burgenland nach Ravensbrück“ je neprečeljni dokument tako splošne avstrijske zgodovine kot zgodovine avstrijskega in mednarodnega delavstva. Ko opisuje demonstracije delavcev za znižanje cen kruha, svoje delovanje med delavci in za izboljšanje pogojev, ko opisuje svoja pregnanstva, štrajke, stavke delavcev in pokole delavcev, svoja spoznanja z znanimi delavkami in revolucionarkami nevarnost fašiz-

ma in grozo nacističnega napada na Avstrijo ter grozote vojne, nihče ne more kdajkoli trditi, da je vse to iz trte zvito ali pa pretiravanje. Preveč je ta žena doživela, prebogata so njene izkušnje in doživetja, da bi se morala posluževati plitkosti bujne fantazije in neserioznosti pretiravanja. Kdor koli je bral njene spomine na razna nacistična taborišča in na peklenko žensko taborišče Ravensbrück, mora biti ali ignorant ali pa zaprt in zabit neonacist, če hoče avtorici oporekati resnico.

Koroški Slovenci imamo spomine Karla Prušnika-Gašperja na najbolj temen čas naše zgodovine — na nacistično dobo. Ti spomini so velik mejnik opisovanja te dobe, ker so avtentični in so pričča o boju slovenskega naroda proti njegovemu zatiralcu. So prav tako kot knjiga Hanče Sturm neprecenljiv vir za vsakega, ki se ukvarja z zgodovino, ki ga zgodovina zanima. Poleg tega imamo še spomine Benetka, Petka in drugih, ki so važen mozaični kamenček v celoti naše zgodovine.

Dobro pa bi bilo, če bi bili ohranjeni spomini in doživetja tudi drugih, vidnih ali manj vidnih političnih in kulturnih delavcev, ker bi bili velik doprinos k slovenski in tudi splošni zgodovini. Franc Wakounig

Gojenke kmetijsko-gospodarske šole so pokazale, kaj so se naučile. Zaključna prireditve je bila velik uspeh.

Praznik v Št. Rupertu

Zadnjo soboto in nedeljo je bilo v Št. Rupertu pri Velikovcu posebno živo. V gospodinjski šoli so praznovali zaključek šolskega leta. Hvalevredna tradicija je, da za to priložnost sestre in dekleta pripravijo odrski nastop. Kar na treh predstavah so dekleta pokazala, kaj znajo. Na vsaki predstavi je bila dvorana zasedena do zadnjega kotička. Videli smo številne častne goste: med njimi škofa dr. Kapellarija, predsednika NSKS, dr. Matevža Grilca, poslovodnega deželne šolskega sveta, Kircherja, dvor. svet. dr. V. Inzka, Milko Hartmanovo, vlad. svet. dr. P. Apovnika in predesednika KKZ, Lovra Kassla.

Pripravila Marija Inzko

Vsako leto se razveselimo razstave, saj je dokaz enoletnega pridnega dela, ustvarjalnosti in vztrajnosti deklet. Morali bi sešteti vse ure, ki so jih dekleta in sestre položile v ta dela! Ti izdelki bodo krasili domove, stanovanja in spominjali na dneve šolanja in mlada leta. V treh velikih prostorih so bila razvrščena dela dvajsetih parov pridnih rok. Izdelki iz kuhinje so pa sproti izginjali. Koliko so dekleta pod vodstvom sestre kuharice napakle, kako okusno so vse aranžirale!

Ko smo se nagledali lepot in dobrot v šoli, smo šli še v šolsko dvorano, kjer smo strmeli spet nad drugimi sposobnostmi deklet. Predstavile so se nam kot pevke, igralko in plesalke. In še nekaj: pri vsaki točki so skoraj vse sodelovale. Številno občinstvo je pozdravil član učiteljskega zbora in ravnatelj glavne šole v Sinči vasi, Mirko Srienec. Poudaril je pomen te šole, ki posreduje strokovno znanje, a je še važnejša kot ognjišče duhovne in narodne omike. Ubrano petje je naštudirala in vodila hišna prednica. Na naša šolska leta nas je spominjal prizor: telovadba včeraj in danes. Predstavili sta se dve skupini. Ena je izvajala predpisane vaje namenoma odsekano mrko; druga, sedanja pa sproščeno in ob prijetni glasbi. Spomin na sv. Frančiška, zavetnika šolskih sester, je posredoval simbolični prikaz ob slikah, ki je ponazarjal svetnikovo „sončno pesem“.

Igra „Vrnitev“ prikazuje življenje na gradu in žalost grajske družine zaradi ugrabitve sina. Dekleta so se v težke vloge zelo vživele in zares občuteno posredovale zgodbo številnim gledalcem. Dramo je zelo popestril ciganski ples v gozdu. Igra se konča z vrnitvijo sina v grad in s smrtjo ciganke Karmen, ki je sestra grajskega gospoda. Z njeno smrtjo je izbrisano prekletstvo nad gradom, vrnjeni sin in hči izprosita ciganom odpuščanje in prostost. Ljubezen zmaguje.

Podariti bi Vam morali zlato kolajno

Bili smo vabljeni na zaključne prireditve naših gospodinjskih šol v Št. Jakob in Št. Rupert. Vabilom smo se radi odzvali, saj smo vedeli, kaj bomo doživeli: lepoto, veselje, mladost.

Seveda sem morala klicati na pomoč prijazne, dobrohotne šoferke; za Št. Jakob Milko Cvelf in za Št. Rupert Lenčko Kralj. Torej Rožanko in Podjunčanko. Na šoferja se pravzaprav ne moreš zanesti; njih obljube navadno ne držijo. A šoferka je zanesljivejša, ker vozi le v eno določeno smer.

V Št. Jakobu, v gospodinjski šoli smo doživeli širino in višino zavoda. Vse, kar je bilo že opisano v naših tednikih. Vse nas je prevzelo, kar je bilo razstavljeno v prostorih in kar se je dogajalo na odru. Potrdilo za vse to pove vendar največ navdušenje in pohvala obiskovalcev, dobrih, plemenitih in zvestih.

V Št. Rupert je bila pot krajša, a dvorana polna našega ljudstva, prijateljev in mestnih sosedov, čeprav je bilo to sobotno popoldne. Spored je bil tokrat zopet enkrat.

Začudena sem bila nad vsem, kar so učenke pokazale na odru. Plesi v kostumih in ritmični nastopi so me prevzeli. Ta gibčnost, ki meri v vrhe začudenja, ki bi mu po pravici morali podariti zlato kolajno, nas je vse dvignilo iz trde vsakdanjosti z veselim ponosom na naše

tri doline, hribe in planine. Kakšno čudovito moč ima v sobi ritem, melodije za mlade telesne gibe in geste, ki naj izražajo misli, moč in voljo, in nam pokažejo talente, ob enem zmogljivost šole, požrtvovalnost učnih moči, celotno sliko izobraževanja naših hčera, za družine in domove, kar se je še posebej videlo na razstavi ročnih del in kuharskih izdelkov.

Drage šolske sestre in predavateljci, dolžni smo vam veliko zahvalo, kar storite za procvit naše mladine. Čudimo se vašim žrtvam. Opazi se napredek let po drugi vojni. Saj — začeli smo graditi s kamenčki — vaš — zdaj utrjeni grad.

Vemo, vsaka vaša minuta je dragocena za nadaljnjo delo. Vodi ga vaša ljubezen in vljudnost. A nam takrat, v letih po vojni, kot beraškim tujcem v hiši in domovini, nismo mogli napolniti uric, ne dneva z občutkom uspeha, saj smo se čutili kot hlapci Jerneji, ki smo med kamni in kamenčki vztrajali le z močjo poguma v zavesti dolžnosti in ljubezni do naših otrok, katerim smo dali na pot v bodočnost zgled ubogega, a bogatega Cankarja, zgled delavca, varčevanja, da vzgojimo delavne, močne žene, da je tudi nam z dobro voljo uspelo.

Milka Hartmanova, nekdanja učiteljica v Št. Rupertu.

Za konec so trije pari mojstrsko zaplesali ples kazačok ob spremljavi harmonikarja, ki je tudi med odmori skrbel za kratek čas. Vse obleke so bile iz domače delavnice. Režiserka, koreografinja, učite-

ljica telovadbe so tudi sebi izstaveli odlično spričevalo.

Naj bi znanje in ogenj, ki so ga dekleta sprejemala eno leto v Št. Rupertu, dajala naprej, naj ogenj sveti vsem rojakom.

Lenart Katz, predsednik KPD „Drava“

BESEDA ODBORNIKOV

V suški občini se je začelo marsikaj gibati. To ste lahko ugotovili, ko ste v zadnjih mesecih in tednih brali „Naš tednik“. Imeli smo precej kulturnih prireditev, januarja letos prvo po 30 letih na Suhi sami, ustanovile so se nove skupine: npr. suški moški oktet (vodi ga Bertelj Logar) ali otroška skupina, ki jo vodi Pepej Krop.

Kot predsednika KPD „Drava“ me posebno veseli, da se je razvila kulturna dejavnost na celo občino. Mladina pametno oblikuje prosti čas, na ta način le manj zahaja v zloglasne diskoteke, kjer je sicer veliko „peka“, aktivnosti pa nobene. Otroci, ki sodelujejo v teh kulturnih skupinah, se navadijo korajžnih nastopov in s tem se bodo pozneje — kot odrasli ljudje — lažje

postavili na svoje lastne noge.

Medtem ko smo doživeli januarja letos po 30 letih spet kulturno prireditev na Suhi sami (tedaj so nas obiskali šmihelski lutkarji; predstavili so nam na farovski lopi igro „Ringa-ringa-raj“), je bil Žvabek že vedno neke vrste središče slovenske kulture v občini Suha. Katoliško prosvetno društvo „Drava“ obstoja že več kot 70 let. Aktivno ni bilo samo pred vojno, temveč tudi nekaj let po vojni: imeli so kar dva zbora, moškega in ženskega, zelo se je prizadevala igralska skupina in tudi na lastno knjižnico niso pozabili. Vrh tega so si zgradili leta 1954 farni dom, kjer so lahko in kjer tudi danes prirejamo razne prireditve. Do leta 1963 je predsedoval odboru (od-

borniki so bili Janez Kolter, Dragica Zechner, Gita Mihev in Filip Lutnik) Martin Zechner, pokojni brat Aleša Zechnerja. Iz tajniške knjige je jasno razvidno, da je v društvu sodelovala cela vas. Delovanje v društvu je predstavljalo hkrati vaško življenje.

Na žalost v naslednjih desetih letih v Žvabeku ni bilo več tako razgibanega društvenega delovanja. Pač pa smo leta 1974 starejši društveniki in nekateri mladi prosvetarji sklenili, da je treba Katoliško prosvetno društvo „Drava“ poživiti.

Na prve prireditve „prerajane“ „Drave“ smo vabili razne kulturne skupine izven občine, predvsem iz pliberške okolice. Nato pa smo tudi sami začeli oblikovati naše prireditve: na primer za pust naštudirali igro, priredili smo materinske proslave in miklavževanja (kar pa tudi danes delamo). Posebno nam je šel na roko med drugim nekdanji učitelj v Žvabeku, Janko Tolmajer, ki je s šolskimi otroci nastopil na raznih društvenih prireditvah, nastopil pa je z njimi tudi na otroškem in mladinskem dnevu.

Pred 4 leti je bila v okviru KPD „Drava“ ustanovljena pevsko-instrumentalna skupina, ki jo vodi moja žena Rozina. Sedaj šteje ta skupina 25 članov. Poje in igra ne samo slovenskih pesmi, temveč tudi pesmi drugih narodov: na primer angleške, španske, francoske, nemške. Če zapojejo in zaigrajo, navdušijo starše, sosede, znanca — skratka vse, ki jih pridejo poslušat. In teh ni malo... In še nekaj: iz pevsko-instrumentalne skupine prihajata dve deklici, namreč Vida Krištof in Helga Pistotnik, ki sta letos začeli zbirati najmlajše otroke v otroških urah. Vida in Helga z otroki rišeta, pojeta „bastlata“ (posebno radi delajo otroci rože, sveče; za škofa so naredili ob priliki njegovega zadnjega obiska na Suhi lep rožni venec).

Kot vidite, smo v naši občini kulturno kar aktivni. Predvsem, kar se tiče dela z otroško mladino. Moram pa reči, da še ne funkcionira prav delo z doraščajočo mladino, zlasti ne s tistimi mladimi dekleti in fanti, ki očitno ne vejo, kaj naj začnejo s prostim časom, in se zato večinoma potikajo v diskotekah. Za

te pripravljamo sedaj v Žvabški Posojilnici mladinski klub. Prepričan sem, da ga bomo lahko kmalu odprli in da se bo mladina tam rada shajala. Prireditve. Pa ne samo: predvideni so tudi razni tečajji, diskusije, predavanja... in še kaj.

Ob koncu pa bi še rad poudaril tole: v mojih očeh odgovorni občinski politiki premalo naredijo za svoje občane. To velja predvsem glede delovnih mest, ki jih v naši občini ni. Primanjkuje pa ne samo delovnih mest: mladina na primer nima možnosti, se v svojem prostem času v zadostni meri ukvarjati s športom. Tako manjka kopališče, nimamo igrišča za tenis, edino smučišče — pri Jancu — je sad privatne iniciative.

Gotovo so te pomanjkljivosti med drugim rezultat nesrečnega političnega razmerja v občinskih sobi: oblast v roki samo ene skupine (oziroma stranke), to pač ni in ne more biti najboljša rešitev. Za demokracijo ter uspešno delo v občini bi bilo na vsak način boljše, če bi še ostali dve politični skupini postali bolj močni. Torej tudi Enotna lista (EL) Suha!

PRIREDITVE

KULTURNA PRIREDITEV

Prireditelj: SPD „Edinost“ Škofiče
Kraj: gostilna pri „OŽELNU“ (Anderwald) na Suhu pri Škofičah
Čas: sobota, 3. 7. 1982, ob 20.30 uri
Sodelujejo: Domači mešani pevski zbor, Trio „Korotan“ s pevci SPD „Danica“ iz Št. Vida v Podjuni, Otroška skupina iz Škofič.

SPD „Zarja“ v Železni Kapli vabi na ponovitev igre

MLADOST PRED SODIŠČEM

v petek, 2. julija, ob 20.30 v Farni dvorani v Železni Kapli.
 Domači igralci se vam bodo še enkrat predstavili.

VOŽNJA V TAIZE

Prireditelj: Katoliška mladina v Celovcu
Čas: od 18. do 26. julija 1982

Cena: 1500.— šil.

Proga: postaje po Koroški na Lienz — Južna Tirolska — Innsbruck — Predarlška — Liechtenstein — Švica — Maria Einsiedeln (prenočišče) — Macon — Cluny — Taize (kjer ostanemo 6 dni) nazaj se peljemo na Chamonix — skozi Mont Blanc-predor — Aosta — Milano — Lignano — Trbiž — Beljak in domov (ne pozabi na veljaven potni list)

Slovenski klub NAUTIC „Korotan“ prireja med 11. in 18. 7. 1982 svoj tradicionalni

JADRALNI TEDEN ob Jadranu.

Ker je število udeležencev omejeno, se prijavite čim hitreje. Kot prijava velja vplačilo 500.— šil. na konto Slovenska športna zveza, Posojilnica Celovec št. 2911. Interesenti se lahko javijo tudi telefonsko pri mag. Urank, tel.: 0 42 22/34 56 45 v dopoldanskih urah.
 Cena tečaja bo znašala približno 2000.— šil. prenočišče na jadrnicah

II. KOLESARSKI IZLET

v nedeljo, 4. 7. 1982

Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem
Start: ob 14. uri pri Kovaču na Obirskem
Proga: Obirsko — Železna Kapla — nazaj na Obirsko — v Korte (piknik)
 Pristrčno vabljeni kolesarji vsake starosti!

FOLKLORNI VEČER

Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jezero“ v Ločah
Kraj: pri Pušniku v Ločah
Čas: petek, 9. 7. 1982, ob 20.30 uri
Nastopa: Tamburaški ansambel SPD „Jepa-Baško jezero“ iz Loč pod vodstvom Erike Wrolich

POLETNI PRAZNIK

Kraj: galerija Hildebrand v Celovcu (ob Novem trgu, Wiesbadenerstraße 3, v arkadah)
Čas: nedelja, 4. 7. 1982, od 11. ure naprej
Nastopajo: Mick Jagger, Johann Strauß, Johnny Traar, vižar Franci Mejovšek in drugi.
 Za jedačo in pijačo za mlado in staro je poskrbljeno!

TRADICIONALNO SLAVJE

ČEBELARJEV

Prireditelj: Čebelarstvo društvo v Bilčovsu
Kraj: gostilna KOREN v Bilčovsu
Čas: sobota, 3. 7. 1982, s pričetkom ob 20.30 uri

VEČER SLOVENSKE PESMI IN FOLKLORE

Prireditelj: SPD „Drabosnjak“ na Kostanjah
Kraj: Slavnostna dvorana v Vrbi
Čas: sobota, 10. 7. 1982, ob 20.30 uri
Nastopajo: Mladinska skupina iz Št. Lipša pod vodstvom Pepce Weiss. Folklorna skupina iz Globasnice pod vodstvom Marice Wautsche. Tamburaški ansambel iz Slovenjega Plajberka pod vodstvom Pavla Lauseggerja.
 Moški zbor SPD „Jepa-Baško jezero“ iz Loč pod vodstvom Aleša Schusterja.
Povezuje: dr. Reginald Vospnrik

Vovbre

Visok življenjski jubilej praznuje te dni čil in zdrav naš dolgoletni bralec in ud Mohorjeve družbe v Celovcu Peter UKOWITZ v Št. Jakobu pri Vovbrah. Jubilantu in njegovi ženi, s katero bo praznoval tudi te dni 40-letnico poroke, iskreno čestitamo in želimo še mnogo srečnih in zdravih let v krogu svojcev.

Kazaze

Minulo nedeljo je v Tinjah obhajal svoj srebrnomašniški jubilej župnik v Kazazah, Flori Zergoj. Pred petindvajsetimi leti je imel v Št. Lipšu novo mašo, letos pa, ko obhaja svoj mašniški jubilej, bo imel prav tako v Št. Lipšu novo mašo Jože Marketz.

Osemnajst let skrbi vedno nasmejeni Flori Zergoj za vernike v Kazazah. Preden je prevzel to delo, je kaplanoval v Št. Jakobu ter v Šmihelu. Vsa leta se neumorno prizadeva za mladino, otroci in mladina so mu prirasli k srcu. Flori Zergoj pa je tudi priden dopisnik NT ter skrbi za širjenje slovenskega tiska. Pri svojih „ovčičah“ je zelo priljubljen, kar kaže, da zna dobro fajmoštrovati.

V Tinjah se je zbralo mnogo prijateljev in znancev, da so skupno s srebrnomašnikom primerno praz-

novali. Iz Kazaz je prišel cerkveni zbor in svojemu župniku v zahvalo za njegovo delo zapel nekaj pesmi, otroci pa so svojemu župniku deklamirali. Spregovorili so šmihelski dekan Kristo Srienc, prošt Franc Brumnik ter domačin prof. Jože Ropitz.

Srebrnomašnik se je zahvalil svojim sorodnikom, dobrotnikom in prijateljem iz šentlipške fare ter iz Kazaz. Posebna hvala pa je veljala otrokom in cerkvenemu zboru iz Kazaz.

Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika in upa, da bo srebrnomašnik še dolgo časa zvest dopisnik našega lista!

KULTURNI VEČER

Prireditelj: SPD „Biika“ v Bilčovsu
Kraj: pri MIKLAVŽU v Bilčovsu
Čas: sobota, 10. 7. 1982, ob 20.30 uri

ZAKLJUČNI NASTOP UČENCEV IN UČENK GLASBENE ŠOLE ŠMIHEL IN GLOBASNICA

Prireditelj: Glasbena šola Šmihel in Globasnica
Kraj: Farna dvorana v Šmihelu
Čas: nedelja, 4. 7. 1982, ob 16. uri

Slovensko planinsko društvo Celovec vabi na

PLANINSKO SREČANJE Z ZILANI v nedeljo, 11. 7. 1982, ob 10. uri dopoldne na Poldniški planini (Poludniger Alm, 1700 m). Na programu je tudi vzpon na bližnji razgledni vrh Poldnik, 1999 m). Na planini je gostišče. Do Poldniške planine je vzna pot za avtomobile.
 Domačini Zilani nas bodo seznanili z njihovimi naravnimi lepotami in njihovim življenjem.

Da bomo lažje dosegli cilj, se bomo iz oddaljenih krajev zbrali ob 8. uri na parkirišču v Ločilu/Hart (Wurzenpaßgrill) in skupno nadaljevali pot.

Pliberk

Po dolgem času je bila Schwarzlnova dvorana v Pliberku zopet nabito polna. V bližini Pliberka je bilo več drugih prireditev, zato je bilo tem bolj razveseljivo, da so domačini — staro in mlado — prišli minulo soboto na koncert „svojega“ zbora, MPZ „Kralj Matjaž“.

Matjaževci so vabili na svoj prvi koncert, poleg njih pa je nastopil še mladi suški oktet ter domač ansambel. In kdor je prišel in prisluhnil, mu ni bilo žal. Številne goste, med njimi konzula SFRJ v Celovcu, Alfonza Naberžnika, viš. Vlada svetnika dr. Pavla Apovnika, podpredsednika Krščanske kulturne zveze, Micko Demšar, zastopnika Zveze slovenskih organizacij, dipl. inž. Franca Einspielerja, podpredsednika Slovenske prosvetne

zveze, Jožkota Hudla, podžupana mestne občine Pliberk, Mirka Kumra ter domačinko Milko Hartmanovo, je pozdravil predsednik MPZ „Kralj Matjaž“, dr. Matevč Grilc. Posebno je predsednik pozdravil suški oktet, ki so ga ustanovili pred letom dni.

Matjaževci, pod vodstvom Hanzeja Košutnika, so nudili poslušalcem zares lep kulturni užitek. Zelo dobro pa je pripravil nastop tudi Engelbert Logar s svojim oktetom. Med posameznimi pesmimi je povezovala Sonja Mandl, v kratkem odmoru pa je zaigral nekaj viž odlični domači ansambel (Hanzej in Štefan Košutnik, Hanzej Zdouc ter Milan Kopmajer).

Ko se je „Kralj Matjaž“ poslavljaj od svojih poslušalcev in prijateljev, aplavz ni hotel prenehati. Pa so Matjaževci „vrgli“ še eno navrh, da je bila pot domov bolj lahka ...

Velika vas

Pred kratkim je v Veliki vasi pri Št. Jakobu za vedno zatisnil svoje oči Jože Tavčar. Bil je mož, ki ga je spoštovala vsa soseščina. Leta 1942 je moral Jože Tavčar v izseljeništvu. Čeprav je moral pretrpeti v izseljeništvu mnogo gorja in krivice, se je vedno in povsod zavedal, da ga je mati položila v slovensko zibelko. Rajni je bil dolga leta ključar podružniške cerkve v Veliki vasi. Pred 12 leti je hudo zbolel, odtlej je bil hrom.

Hanzej Dersula je opravil pogrebne obrede. Naj bo pokojnemu lahka slovenska zemlja! Sorodnikom pa izekamo še naše iskreno sožalje.

Podjerberk

Še ni dolgo od tega, ko je v Pliberku iztrgala smrt iz Kotnikove družine mladega Riharda. Minuli teden pa se je za vedno ustavilo srce 18-letnega Hanzija Maierhoferja iz Podjerberka pri Št. Ilju. Mi-

nuli četrtek, na dan sv. Janeza Krstnika, ko je imel mladi mož svoj god, je zatisnil svoje oči.

Ogromna množica ljudi je spremljala rajnega Hanzija v nedeljo na njegovi zadnji poti. Ogromno mladine se je zbralo in se poslovilo od dragega prijatelja, kolega. Pogrebne obrede je opravil domači župnik Lovro Petričič, cerkveni zbor pod vodstvom Mirota Kernjaka pa je Hanziju zapel v slovo. Hudo prizadeti družini in sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje.

Žitara vas

Vabilo na sejo žitarskega občinskega sveta, ki bo v torek, 6. julija 1982, ob 19.00 v Domu gasilcev v Miklavčevem. Nekaj važnih točk dnevnega reda:

- Izredni proračun za leto 1982
- Otroški vrtec v Žitari vasi
- Šolske zadeve
- Goriška voda — rzsodba deželne vlade
- Personalne zadeve

Seja je javna.

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester
 Št. Peter 25, 9184 Št. Jakob v Rožu

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je
 SPREJEMNI IZPIT za 1. razred 3-letne Strokovne šole za ženske poklice v zavodu šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

v petek, 9. julija 1982, ob 9.30 uri

Interesentke naj prinesejo s seboj pisalne potrebščine in zaključno spričevalo.

Ker je v 1. razredu 3-letne strokovne šole za ženske poklice in v 1-letni gospodinjski šoli prostih še nekaj mest, imajo možnost prijave tudi še tiste, ki so rok vpisovanja zamudile.

Vodstvo šole

Krščanska kulturna zveza v Celovcu, Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu in MPZ „Podjuna“ v Pliberku vabijo na

koncert sakralnih pesmi

ki bo v soboto, 10. julija 1982, ob 20.30 v farni cerkvi v Šmihelu.

Nastopata svetovno znani „Wiener Madrigalchor“ z Dunaja pod vodstvom F. Xaverja Meyerja in mešani pevski zbor „Podjuna“ iz Pliberka pod vodstvom Toneta Ivartnika

Na ta edinstveni koncert ste prav pristrčno vabljeni!

ČESTITAMO

Žužnik Alojz Nadrag v Škofičah te dni praznuje 85. rojstni dan in 60-letnico mašniškega posvečenja. Čestitamo!

Johan Sec na Selu praznuje svoj 50. rojstni dan. Čestitamo!

Ana Korpič iz Kršne vasi pri Dobrli vasi praznuje svoj 53. rojstni dan. Čestitamo!

Hanzi Schaunik, pd. Zmrzakov oče v Podsinji vasi pri Bistrici v Rožu obhaja te dni svoj 80. rojstni dan. Čestitamo!

Pavl Štefan s Komiškega vrha pri Pliberku slavi svoj 80. rojstni dan. Čestitamo!

Pavla Ogris, pd. Smrtnikova mama praznuje svoj 76. rojstni dan. Čestitamo!

Svoj študij psihologije in sociologije je na dunajski univerzi zaključila Štefka Vavti iz Šmihela pri Pliberku. Iskreno čestitamo!

Bilčovs-Kajzaze

V soboto, dne 19. junija, je EL Bilčovs vabila na ples pri Korenu v Kajzazah. Slabo vreme ni motilo dobrega razpoloženja in nad 300 obiskovalcev se je imenito zabavalo. Prišli so tudi igralci Drabosnjakovega Pasijona. Med gosti sta bila tudi predsednik Koroške entotne liste Karel Smolle in predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov mag. Filip Warasch. Tombola — glavni dobitnik je bilo športno kolo — in drugi zadetki so privlačili skoraj vsakega. „Planinski seks-tet“ je skrbel za veselo razpoloženje, gostilničar Koren pa za jedačo in suha grla.

Preteklo soboto pa je bilčovska Glasbena šola vabila na zaključno prireditev. Šolarji so pokazali, kaj so se v preteklem šolskem letu naučili. V sredo, 30. junija, pa bodo izpiti pred komisijo in učenci bodo sprejeli spričevala.

Bilčovs

V Moščenici pri Bilčovsu te dni obhaja svojo 80-letnico Jože Reichmann, pd. Linčej. Slavljenec je že v rani mladosti izgubil očeta in tako že kot mlad fant moral krepko prijeti za delo na kmetiji. S svojo ženo si je ustvaril pridno in zavedno družino. Danes živi še štiri otrok, eden pa je pustil življenje v 2. svetovni vojni.

Slavljenec je bil dolga leta vesten član bilčovskega pevskega zbora, zelo rad pa je zahajal tudi med domače godce. Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo NT in slavljenec kliče še na mnoga leta!

Škocijan

Minulo soboto je SPD „Vinko Poljanec“ v Škocijanu vabilo na Kresni večer pri Tednu v Zgornjih Žamanjah. Ob krasnem vremenu se je zbralo okoli tisoč ljudi — domačinov in gostov. Prireditev je uspela zelo dobro. Pevski zbori „Edinost“ iz Pliberka, „Trta“ iz Žitare vasi in škocijanski pevski zbor „Vinko Poljanec“ so prepevali lepe slovenske pesmi, Pep Prunč pa je skrbel, da se prašiček na ražnju ni zasmodil. Nastopilo so tudi družine Lojze Čik, Tonči Rutar in Peter Kassl, ki so spored še popestrile. Gostje in domačini so se odlično zabavali ter uživali ob slovenski pesmi. Za razsvetljavo je skrbel Jožko Igerc.

Občni zbor Koroške dijaške zveze

(Nadaljevanje z 2. strani)
Hanzi Gastl, Hanzi Wuzella (blagajnika), Marjan Fera, Krista Grilc (časnikarska referenta), Milan Mikl (politični odsek), Regina Lesjak (kulturni odsek), Benjamin Wakounig (športni odsek), Magda Wernig (oder mladje), Pavel Zablantnik (lutke mladje), Silvo Kumer, Branko Kolter, Lovro Kumer (nadzorni odbor), Janko Kulmesch, Franc Wendenig, ki je tudi vodil občni zbor, dr. Pavel Apovnik (sosvet), Ludvik Lesjak, Jurij Perč in Pavel Zablantnik (razsodišče).

Ob koncu občnega zbora so še spregovorili dr. M. Grilc, dr. J. Male, Marija Jurič ter dr. M. Messner. Dr. Grilc je v imenu NSKS čestital novemu odboru, objubil KDZ vso podporo ter pričakuje od naših dijakov več sodelovanja z osrednjimi organizacijami. Dr. Grilc: „Prav je, da se zavzimate za plodno sodelovanje z drugimi mladinskimi organizacijami ter s podeželsko mladino. Vendar pogrešam učinkovito sodelovanje z domovi in z gimnaziji.“

Tudi NT želi KDZ veliko uspeha, hkrati pa pričakujemo, da nam bodo dijaki poslali čim več dopisov. Radi jih bomo objavili in prepričani smo, da jih bodo tudi bralci radi brali.

- DAROVI ZA TISKOVNI SKLAD
Franc Wutti, Ločilo 15.—; Johan Mikl, Ločilo 20.—; Franc Mikl, Šentlenart 30.—; Rudi Pichler, Gorpiče 30.—; Elizabeta Schnabl, Drašče 100.—; Peter Mešnik, Gorje 20.—; Franciska Pipp, Bistrica na Zili 50.—; Kati Pipp, Bistrica na Zili 20.—; Alojz Zwitter, Bistrica na Zili 20.—; Johan Wiegeler, Zahomc 50.—; Ignac Wiegeler, Zahomc 20.—; Niko Kriegl, Zahomc 150.—; Hans Millionig, Drašče 20.—; Milica Hrobath, Šentlenart 40.—; Ludmila Ožgan, Stari grad 15.—; Franc Ojcl, Zg. Breg 20.—; Johan Mertel, Zmotiče 40.—; Ada Gallob, Vodiča vas 20.—; Johan Müller, Vodiča vas 40.—; Heinrich Mikl, Vodiča vas 70.—; Maks Trunk, Žužalče 20.—;

GOST v NAŠEM TEDNIKU

»Če čutiš, da si zaljubljen, ti je Bog zelo blizu«

Današnji gost v Našem tedniku je doma v Nonči vasi pri Pliberku. Že kot deček je sanjal o svetu, sanjal je o tem, kako bo nekoč prepotoval in doživljal tuji svet. Njegova največja želja je bila, da bi zaključil vajensko dobo, nato pa se bi zanj začelo veliko potovanje po svetu. Toda še preden je lahko zaključil vajensko dobo, se je pri prometni nesreči hudo poškodoval. V bolnici so mu morali vzeti levo roko, desna je od nesreče naprej na pol hroma. Kljub temu pa se je velika želja Ožbalta Hafnerja izpolnila. Prepotoval je skoroda že vso Evropo, bil je že v Afriki...

1. julija pa se bo s kolesom odpeljal iz rojstnega kraja v nad 2000 km oddaljeni Lurd v Franciji.

Naš tednik: Videli ste že veliko sveta, prehodili in prepotovali ste Anglijo, Francijo, Španijo, bili ste v Maroku, v Sovjetski zvezi. Sedaj pa se hočete kljub temu, da ste telesno prizadeti, s kolesom peljati v Lurd. Zakaj ste se odločili za nevarno vožnjo s kolesom?

Ožbalt Hafner: Kljub temu, da sem izgubil levo roko in da je desna deloma hroma, se vožnje v Lurd ne bojim. V zadnjih letih, ko sem bil pretežno doma, sem imel velike in hude težave. Tedaj sem si rekel, da bom, če bo vse poteklo gladko, v zahvalo s kolesom obiskal Lurd. In res je vse poteklo dobro in kar sem obljubil, bom izpolnil.

Naš tednik: Potovanje v Lurd ni prvo Vaše potovanje. Obiskali ste že skoro vso Evropo. Bi nam lahko povedali, zakaj sploh hodite v tujino?

Hafner: Res, videl sem že veliko sveta. Nikoli pa nisem šel v svet samo zaradi tega, da bi doživljal pustolovščine. V prvi vrsti potujem zaradi tega, da se srečavam z drugimi ljudmi, da spoznavam njihovo življenje. Vedno

imam pri sebi svinčnik in papir, da si lahko zapisujem pomembne stvari, poleg tega pa zelo

rad fotografiram. Ko se vrnem domov, pa kažem slike in sosedje seznanjam z življenjem ljudi v drugih državah. Ker sem zaradi omenjene nesreče nesposoben za skoraj vsakršno delo, se prav rad ukvarjam s fotografiranjem.

Naš tednik: Zadnjih pet let ste bili pretežno doma. Prej pa ste skoraj neprekinjeno deset let preživeli v tujini. Kje vse ste že bili in kdaj?

Hafner: Drži, da sem bil zadnjih pet let doma. Med tem časom sem večkrat bil v raznih bolnicah na zdravljenju, sicer pa sem doma risal, ker je tudi moja skrita želja, da bi lahko kdaj razstavljal svoja dela.

Leta 1961 sem imel torej nesrečo in moral sem naslednjih pet let „bivati v bolnici“. Leta 1966 sem bil za mesec dni v Italiji, leto navrh sem se odpeljal v Francijo, kjer sem bil v Straßburgu do leta 1969. Od tega leta naprej pa do leta 1975 sem

bil v Angliji, kjer sem študiral teologijo; študij sem zaključil z diplomom.

Leta 1975 sem odpotoval v Španijo. Kratko časa sem bil za vratarja na Dunaju. Nato sem bil v Sovjetski zvezi, v Moskvi. Nato sem se v Ljubljani učil slovenščine. Kratko časa sem bil tudi v Maroku. Nato sem bil na zdravljenju na Madžarskem.

Naš tednik: Sedaj pa je zopet prišel čas, ko čutite, da morate v svet?

Hafner: Pravzaprav gem v svet zaradi tega, ker se mi zdi nesmiselno sedeti doma in gledati skozi okno. Na drugi strani pa se na potovanjih zelo rad srečujem z ljudmi verskih skupin in sekt. Zelo rad se pogovarjam z ljudmi, ki so druge vere kakor jaz. Zdi se mi tudi, da imajo ti ljudje več časa za sočloveka, več časa za pogovor. To osebno doma zelo pogrešam. Ne srečavam se s temi ljudmi zaradi tega, da bi se jim priključil in prestopil v drugo vero. Zanima me Bog. Hočem ga srečati, doslej sem ga iskal zaman. Nekoč mi je dober prijatelj — škof v Malagi — dejal, „če čutiš, da si zaljubljen, potem veš, da ti je Bog zelo blizu.“ Zato še vedno iščem in čakam in upam, da bom nekoč srečal tistega, ki je tako čudovito ustvaril svet, naravo, človeka.

Naš tednik: Potovanje v Lurd vas bo gotovo tudi precej stalo. Kako si boste vožnjo financirali?

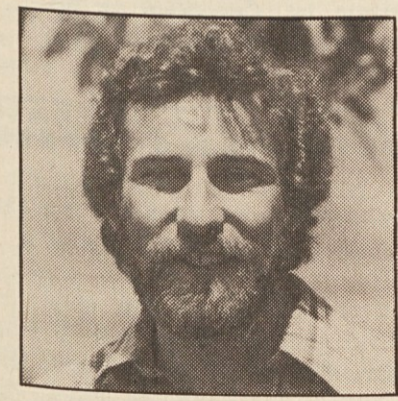
Hafner: Dobivam invalidsko rento, ki ni visoka, toda veliko gotovo ne bom porabil. Seveda pa bi bil zelo vesel, ako bi se kdo kje našel, ki bi me lahko podprl. Zelo bi bil hvaležen za vsako podporo.

Naš tednik: Gospod Hafner, želimo vam srečno pot in se vam prav prisrčno zahvaljujemo za pogovor.

PS.: Podpore lahko prenakažete na RAIKA-Pliberk, Kto. 23028.

Letošnja novomašnika

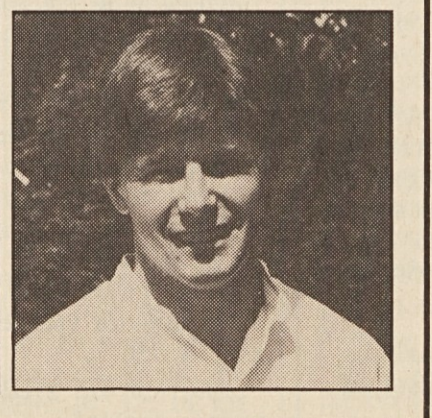
Na praznik sv. Petra in Pavla je škof Kapellari posvetil letošnje novomašnike, med njimi tudi dva Slovenca.

Stanko Olip, rojen leta 1955 izhaja iz znane Užnikove družine. Že njegov starejši brat Ivan je duhovnik. Po obisku ljudske šole v Selah je prišel na Slovensko gimnazijo, kjer je maturiral leta 1971. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil v bančništvu in pri Katoliškem delovnem odboru. Vstopil je v bogoslovje v Salzburgu in bil eno leto v Ljubljani. Kot magister je zaključil študij teologije v Salzburgu. V soboto, 10. julija, popoldan bo v Selah sprejem novomašnika, v nedeljo, 11. julija, bo ob 9. uri slovo od doma, ob 10. uri pa bo pred cerkvijo v Selah nova sveta maša. Hoteli smo objaviti sliko o posvečenju naših dveh novomašnikov, pa je cerkvena oblast zabranila vsem fotografom (razen svojim) slikanje med posvečenjem.

uri bo Jozef Marketz daroval svojo prvo sveto mašo.

Jozef Marketz, rojen 1955 v Železni Kapli je doma v Kršni vasi. Po ljudski šoli v Št. Lipšu je bil najprej tri leta na velikovski gimnaziji, leta 1975 pa je maturiral na Plešivcu. Po zrelostnem izpitu je vstopil v bogoslovje v Salzburgu. Tretji letnik je zaključil v Ljubljani, nato prehodil Indijo in po krajšem študijskem premoru odšel v Ekvador v Latinski Ameriki, kjer je spoznal probleme te države in tudi Južnoameriškega kontinenta. Nato je v Salzburgu zaključil bogoslovne vede kot magister in bil pol leta diakon v Šmarjeti v Rožu. V soboto, 3. julija, bo novega mašnika ob 19. uri sprejela šentlipška fara, v nedeljo bo ob 9. uri slovo od doma pri Radarju v Kršni vasi in ob 10.

Bekanntmachung

Anschlußpreise (Baukostenzuschüsse) für Tarifabnehmer der Kärntner Elektrizitäts-AG gültig ab 1. Juli 1982

Soweit die Verordnung des Bundesministers für Handel, Gewerbe und Industrie vom 12. Dezember 1980, Zl. 36.894/34-III-7/80, die Verrechnung von Pauschalbeträgen vorsieht, werden hiefür gemäß § 5 dieser Verordnung mit 1. Juli 1982 nachstehende Preisansätze festgesetzt:

Table with 5 columns: Tarife, direkte Versorgung aus der Transformatorstation (ohne Umsatzsteuer, mit Umsatzsteuer 13%), Versorgung aus dem Niederspannungsnetz (ohne Umsatzsteuer, mit Umsatzsteuer 13%). Rows include Tarifs I through VII with their respective prices.

1 Je Abnehmeranlage werden bis insgesamt 2,5 kW Anschlußwert dieser Geräte (Tarif V Pkt. 3 und Tarif VI) keine Pauschalbeträge verrechnet.
2 Je Abnehmeranlage werden für Heißwasserspeicher und Futterdämpfer bis insgesamt 2 kW Anschlußwert (bei 8-stündiger Aufladedauer) keine Pauschalbeträge verrechnet.
KÄRNTNER ELEKTRIZITÄTS-AKTIENGESSELLSCHAFT

70-letnica petja pri Danici

Z zanosom v osmo desetletje

V nedeljo, 27. junija, je slavila «Danica» 70-letnico pevskega zbora. Ker danes delujeta pri Danici mešani in mladinski zbor, v preteklosti pa je bil še moški zbor, je proslava organiziranega petja bila upravičena in pravšna. Dvorano Kulturnega doma so napolnili prijatelji, gostje Danice, in tu je treba poudariti, da so domačini prišli v velikem številu, kar ponovno dokazuje, da je Danica povezana s prebivalstvom tega kraja in da jo ta zavest krepi ter pospešuje njeno delovanje. Proslava 70 let pevskega zbora Danice je bila posvečena tudi dvema zaslužnima in delavnima možema — ustanovnemu članu Danice in njenemu prvemu dirigentu, 89-letnemu Andreju Mičeju ter drugemu, sedanjemu dirigentu Hanzeju Kežarju. V imenu zbora se je predsednik Danice Stanko Wakounig obema prav prisrčno zahvalil. V imenu Zveze kulturnih organizacij pa je Martin Zakonjšek izročil pozdrave in pohvalo za bogato in obširno delovanje.

Pripravil Franc Wakounig

Andrej Mičej, letos novembra bo praznoval 90-letnico, je že v mladih letih oslepel in je zato moral obiskovati šolo za slepce v Celovcu. Tam se je poleg ščetarstva naučil tudi orgljanja in kot je povedal v razgovoru z Našim tednikom, 3. 12. 1981, je že med velikimi počitnicami orglal v cerkvi. Ko se je leta 1912 vrnil iz šole, je dokončno prevzel orgljanje in še letos v igredi je orglal „Bogu v čast in ljudem v veselje“. Andrej Mičej — slepi organist — je zbral okoli sebe takoj pevce in tako je on ustanovitelj organiziranega petja v šentviški okolici. Seme, ki ga je on zasejal v ledino, ki jo je tudi on oral, je obrodilo sadove. Samo mraz in sovraštvo vojnih viharjev sta zadušila slovensko pesem. Ti viharji pa so njega prav hudo bičali, saj so mu nacisti začetek 1945 obglavili v

Gradcu prvo ženo in hčerko. Strlo pa ga to ni — poročil se je ponovno, njegovi otroci sodelujejo pri Danici in orgel v šentviški cerkvi pa si domačini brez slepega Andreja — tako ga ljubeznjivo kličejo — ne morejo predstavljati.

Po vojni je Andrej Mičej predal delo v roke tedaj 18-letnega Hanzeja Kežarja, Lekšovega iz Horc. Skozi 37 let že sedaj on vodi zbor oz. zbor Danice — razen Mladinskega, ki ga vodi njegova hčerka Danica —, poleg tega pa ima še Trio in tudi ostalo društveno delo nosi njegov pečat. Pod njegovo taktirko je pevska ravan zbora dosegla zavirljivo višino in kot je dejal podpredsednik Krščanske kulturne zveze, dr. Janko Zerzer, danes gledamo „koroški Slovenci s ponosom na pevsko dejavnost ‚Danice‘ in se kar ne moremo načuditi, česar zmoro krajevno društvo, če se vodstvo in člani angažirajo s takšnim idealizmom. Tako je nam vsem, ki smo na tem področju aktivni, ‚Danica‘ v svetel zgled. Kar se tiče pevske ravni, zlasti mešani zbor sodi s svojimi svežimi glasovi in disciplino med najboljše pevske ansamble na Koroškem, ne samo slovenske“.

Tem besedam ni treba kaj pristaviti. Delo obeh dirigentov je premočno zapisano v srcih ljudi, posebno pevcev, tako zbor

kot tudi društvo „Danica“, ki je bilo ustanovljeno 1914, sta neizbrisno povezana s kulturno dejavnostjo šentviškega kraja, škocijanske občine in koroških Slovencev. Pomen „Danice“ je v svojem pozdravnem govoru potrdil tudi župan škocijanske

Domačnost na naših kulturnih prireditvah najbolj navduši poslušalce in gledalce. To sta nazorno prikazala uspeha „Družinskega petja“ in „Srečanje koroških vižarjev“. Tudi krajevna kulturna društva se čedalje bolj zavzemajo za izoblikovanje posebnega domačega vzdušja v kraju, kjer delujejo. Kulturno društvo „Peter Markovič“ (Rožek) je npr. priredilo preteklo nedeljo v gostilni pri Kosi na Ravnah tak koncert, ki bo ostal vsem poslušalcem in tudi nastopajočim še dolgo v spominu.

Prireditev je sestavil mag. Aleš Schuster, povezovala sta Gerti Valentinič in Tonej Sticker v obliki duhovitega dvogovora v domačem narečju, zagodli so bivši „Veseli študentje“ (Janko Zwitter, Janez Tratar, Marjan in Aleš Schuster ter Miha Zablatnik), zapeli pa obnovljeni „Baški fantje“ (glej sliko) in domači „Podhumški kvartet“ (Dorica Lepuschitz, Zofka in Gerti Valentinič in Aleš Schuster).

Za vsakega je bilo na programu nekaj, razveseljivo pa je dejstvo, da je uspelo obnoviti in pomladiti „Baške fante“ s pomočjo novega zborovodje Aleša Schusterja. Nastopili bodo spet 10. julija v Vrbi, na Ravnah pa sta solista Albin Pečnik in Karli Krautzer močno ugajala.

občine dr. Albert Holzer. Dejal je, da je „Danica“ velik dejavnik prijateljstva med narodi. Z veseljem so vsi navzoči sprejeli na znanje, da je občina podprla delovanje Danice z lepo vsoto. Predsednik Slovenske prosvetne zveze, Valentin Polanšek, je podaril Danici plaketo in ji izrekel za njeno delovanje vso priznanje. Milka Hartmanova pa je napisala posebno za 70-letnico zbora pesmico, ki so jo brali pevci — dijaki Slovenske gimnazije. Dijak gimnazije, Kristijan Sadnikar, pa je napravil scenško obeležje za 70-letnico zbora.

Stanko Wakounig je pozdravil tudi vrsto odličnih gostov kot predsednika deželnega zbora Josefa Gutenbrunnerja, predsednika NSKS dr. Matevža Grilca s soprogo, podpredsednika ZSO Ludvika Ogrisa, avstrijskega generalnega konzula v Ljubljani dr. Georga Weissa, avstrijskega konzula v Ljubljani Cirila Sterna s soprogo, konzula SFRJ v Celovcu Alfonza Naberžnika s soprogo, škocijanskega župana dr. Alberta Holzerja, dv. sv. dr. Valentina Inzka s soprogo, predsednika SPZ Valentina Polanška, podpredsednika KKZ dr. Janka Zerzerja in tajnika Nužeja Tolmajerja, zastopnika Zveze kulturnih organizacij Slovenije Martina Zakonjška in skladatelj Radovana Gobca, predsedni-

ka Združenja staršev na Slovenski gimnaziji dipl. trg. Janka Uranka in bivšega predsednika ZSO, dr. Francija Zwittera.

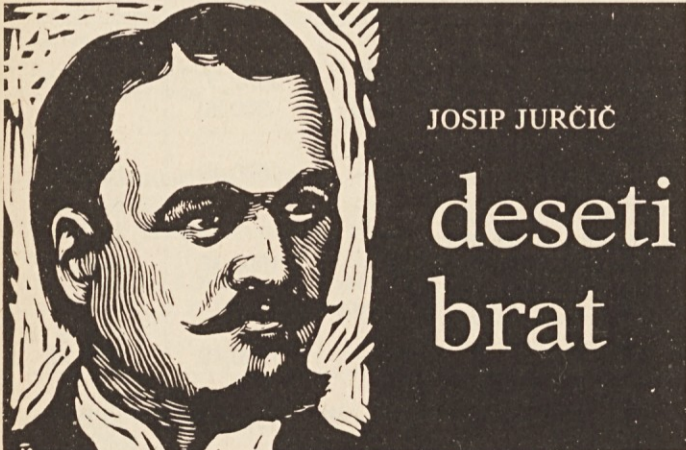
Avstrijski kulturni ataše v Beogradu, dr. Zdravko Inzko, je poslal zboru svoje iskrene čestitke.

Skupaj z Daničani pa so proslavili 70-letnico tudi zbori SPD „Vinko Poljanec“ iz Škocijana, moški zbor „Trte“ iz Žitare vasi, mladinski zbor Danice, mešani zbor iz Šoštanj in moški zbor iz Šentjurja. Iz Zreč je prišla delegacija.

Zastopnik ZKOS profesor Radovan Gobec pa je podelil pevcem Gallusove značke v bronu, srebru in zlatu.

Proslava 70 let organiziranega petja je izzvenela v prijateljstvu in veselju, je pa tudi prikazala, da bodo Daničani še nadaljnja desetletja peli slovensko pesem, prilično ali neprilično, pri koncertih in tudi v cerkvi, kjer velik del pevcev vsako nedeljo prepeva v cerkvenem zboru, ki ga vodi Hanzej Kežar.

Zato kličemo Danici, naj njeni zbori samozavestno in z zupanem stopajo v osmo desetletje, da bo drevo, ki ga je vsadil Andrej Mičej in ga je gojil s svojimi pevskimi in pevci Hanzej Kežar, rodilo bogate sadove še nešteto let. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

JOSIP JURČIČ

deseti brat

„Prosim te še enkrat, govoriva o čem drugem,“ dejala je deklica. „Zameriti ne morem, nimam kaj.“ „Pa prijateljica ostaneva, kajne?“ pravi Marijan. „Od moje strani gotovo!“ „Ali veš kaj, kam so šli moj oče?“ vpraša čez nekaj časa mladenič.

„O tem ti pa ne morem ničesar povedati. Zadnji večer so bili pri nas. Oče ali mati ti bodo morda utegnili kaj razjasniti.“

„Ali ni to čudno in žalostno zame, ki nimam nobenega človeka rezen očeta, da me na smrtni postelji pusti in gre, da nihče ne vé kam, morda po majhnih opravkih? Tebi lahko povem, da mi je prav hudo, drugemu bi ne mogel.“

„Ni prav, da tako misliš. Gotovo je imel tvoj oče imenitne opravke, da te je pustil.“

Zdajci je prišel graščak Benjamin iz veže in, opazivši Marijana, pozdravil ga je vesel in se usedel k njemu, izpraševaje ga to in ono. Manici je bilo pogodu, da ni bila več sama z Marijanom, dasiravno je z veseljem sprevidela, da se je mlad sosed po svoji bolezni nekako spremenil, kakor ji je bilo prav. Porabila je prvo priliko, da je pustila očeta in Marijana sama.

Nista se dolgo menila o navadnih rečeh. Marijana je skrbelo poizvedeti, kje je oče in zakaj je odšel od doma.

„Ali mislite, da ste popolnoma zdravi?“ vpraša graščak.

„Zakaj to vprašate?“

„Pismo vam imam dati od vašega očeta. Dejal je, da naj vam ga izročim, kadar boste popolnoma trdni. Mislim, da ga danes že smete brati, in zvedeli boste več, kakor vam morem jaz povedati. Zakaj, da vam resnico povem, tudi jaz ne umem vašega očeta.“

„Prosim, dajte mi brž pismo,“ pravi Marijan.

„Hladno je tukaj. Utegnilo bi vam škodovati. Stopite z menoj v sobo. Tam vam bom izročil pisanje.“ Oba sta šla potem v grad.

Hlastno je Marijan debeli šop razpečatil. Našel je veliko papirjev denarne vrednosti, katere je odložil. Zraven njih je bil list še vdrugeč zapečaten, napis je bil kakor zunaj: „Mojemu sinu Marijanu.“

Naglo je mladenič pismo odprl in prebral. Kar je v njem našel, to menda ni bilo posebno tolažilno, zakaj položil je prebrani list po mizi, obraz z rokami pokrtil in se na komolce naslonil. Graščak je mislil, da je še od bolezni slab in mu ravno zdaj ni dobro. Vprašal ga je, kako mu je, če potrebuje časa. Namesto odgovora vstane Marijan in gre dvakrat po sobi gor in dol.

„No, ste kaj zvedeli iz pisma? Kam so šli oče?“ vpraša graščak.

„Natanko sem to reč premišljal, tega pa nisem menil, da ti bo tako do srca šlo. Kajne, da sem jaz pravzaprav vzrok?“

„Jaz ne bi nikogar dolžila. In tudi ko bi bil ti res vzrok, vem, da si nedolžen in ne moreš ničesar predrugačiti. Pa prosim te, ne govori o tej reči.“

Zopet nastane malo časa molčanje.

„Kajne, Manica, da mi ne zameriš! Ko jaz ne bi bil s Kvasom na Skalah, vsega tega ne bi bilo. Pa ko bi še enkrat tako prišlo, ravnal bi drugače, že zaradi tebe. Pokoro sem storil...“

od petka, 2. julija 1982

do četrta, 8. julija 1982

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

PETEK, 2. julija 1982: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Ninoška — 12.20 „M“ — 13.00 Poročila — 13.15 Iz parlamenta — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Mat in Jenny — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cribb — 21.10 Jolly joker — 22.05 Nočni studio — 23.10 Poročila.

SOBOTA, 3. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Italijanščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 V vrtu Alaha — 12.15 Koroška v sliki — 11.00 Južna Tirolska — 11.45 Balet — 11.55 Nočni studio — 13.00 Poročila — 14.30 Dekla iz Heiligenbluta — 16.00 Iz parlamenta — 17.00 Žvižg — 17.30 Flipper — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Lahko se prične — 22.05 Šport — 22.25 Mož pleše okoli sveta — 23.10 Poročila.

NEDELJA, 4. julija: 11.00 Ura tiska — 15.15 Tarzan — 16.45 Risanka — 17.40 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristijan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tečaj — 20.15 Kakor je Bogu dalski pregled — 20.15 Glas islama — 21.20 Carmen — 22.55 Poročila.

PONEDELJEK, 5. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Koroška kuhinja — 10.00 Telefrance — 10.30 Ob deveti uri se bo pogreznil svet — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Poročila — 15.00 Obala falotov — 15.15 Maroco — 16.35 Od večera do jutra — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Bil je nekoč... — 18.00 Človek — 17.55 Za lahko noč — 18.00 7. kontinent — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 20.15 SP v Španiji — 22.45 Poročila.

TOREK, 6. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Šolska TV — 10.30 Party — 12.10 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 15.00 Obala falotov — 15.50 Gibati se — 16.25 SP včeraj — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Nečak iz Amerike — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 20.35 Argumenti — 21.35 Videoteka — 23.20 Poročila.

SREDA, 7. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska oddaja — 10.35 Tarzan — 11.40 Roke kvišku, mojster

prihaja — 12.00 Argumenti — 13.00 Poročila — 15.00 Obala falotov — 15.50 Gibati se — 16.25 Narodna glasba Avstrije — 17.00 Znani gosti — 17.30 Pinocchio — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Policijska inšpekcija — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 20.35 Kriminalka — 22.45 Poročila.

ČETRTEK, 8. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Grof iz Monte Christa — 13.00 Poročila — 15.00 Obala falotov — 15.50 Vrnitev kneza — 16.35 Risanka — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Slike sveta — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v lonec — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 20.50 Polfinale SP — 22.45 Poročila.

2

PETEK, 2. julija: 14.30 SP včeraj — 15.00 Tenis — 17.05 SP v Španiji — 20.20 Poročila — 20.30 Studio SP — 20.50 SP v Španiji — 22.45 Samosojenje — 0.15 Poročila.

SOBOTA, 3. julija: 14.30 SP včeraj — 15.00 Športno popoldne — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Sluga dveh gospodov — 22.25 Vprašanja kristjana — 22.30 Kavbojka — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 4. julija: 15.00 Tenis — 17.05 SP v Španiji — 19.00 Tenis — 20.50 Poročila — 20.55 SP v Španiji — 22.45 Kavbojka — 23.55 Poročila.

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 2. julija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Družinsko petje II.

Sobota, 3. julija:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 4. julija:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 5. julija: 16.35 SP včeraj — 17.05 SP v Španiji — 19.00 Risanka — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Onedin — 21.05 Dežela generalov — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Zele na ptica — 23.45 Poročila.

TOREK, 6. julija: 18.00 Orientacija — 18.30 Perspektive — 19.00 Risanka — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Alfred na potovanju — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 7. julija: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kulturni žurnal ob sredah — 21.15 Življenje za jazz — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Umetnine — 0.20 Poročila.

ČETRTEK, 8. julija: 17.05 SP v Španiji — 19.00 Risanka — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Clown & Co — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Jour fixe — 23.20 Poročila.

1

PETEK, 2. julija: 16.00 Poročila — 16.05 SNP — 18.05 Pihalni orkestri — 18.35 Obzornik — 18.45 Pot v prihodnost — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Včeraj... za jutri — 20.35 Propagandna oddaja — 20.40 Ne prezrite — 20.55 Tragedija v Gvajani — 22.25 Spremljajmo, sodelujmo — 22.35 Nočni kino: Tretja generacija — 00.20 Poročila.

Ponedeljek, 5. julija:

14.10—15.00 Koroški obzornik. — Solistična glasba.

Torek, 6. julija:

09.30—10.00 Domača zabavna glasba.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Pojmo s ptički. — Otroci, poslušajte!

Sreda, 7. julija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Ljudske pesmi in viže. — Cerkev in svet.

Četrtek, 8. julija:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Mladinska oddaja.

SOBOTA, 3. junija: 11.25 Poročila — 11.30 Avtomobilске dirke za VN Nizozemske — 14.00 Tenis — 15.45 Poročila — 15.50 Vesna — 17.15 Mednarodni plavalni miting — 18.50 Naš kraj — 19.05 Zlata ptica Racko in Lija — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Življenje in zgodba — 21.15 Propagandna oddaja — 21.20 Zrcalo tedna — 21.35 Zabava vas Biljana Ristič — 22.35 Poročila.

NEDELJA, 4. julija: 9.00 Poročila — 9.05 Živ žav — 10.00 Zbor rezervnih vojnih starešin Jugoslavije — 11.30 TV kašipot — 11.55 Proslava ob 40-letnici bitke na Kozari — 13.50 Pojo „Frankolovčani“ — 14.25 Dimitrije Tucovič — 16.00 Poročila — 16.05 SNP — 18.05 Športna poročila — 18.15 625 — 18.40 Opera narave — 19.10 Risanka — 19.23 TV in radio nocoj — 19.25 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.50 Vreme — 19.58 SNP — 21.45 Prva slovenska partizanska brigada — II. grupa odredov — 22.10 Športni pregled — 23.10 Poročila.

PONEDELJEK, 5. julija: 16.00 Poročila — 16.05 SNP — 18.00 Dekleta z imenom Ama — 18.30 Obzornik — 18.45 Jazz na ekranu — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Nocoj bomo improvizirali — 21.30 Kulturne diagonale — 22.15 Reportaža z atletskega dvoboja Jugoslavija: Kanada — 22.45 V znamenju.

TOREK, 6. julija: 17.45 Poročila — 17.50 Zgodbe o prsmukih — 18.00 Jugoslovanski narodi v pesmi in plesu — 18.30 Obzornik — 18.45 Mostovi Hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Aktualno — 20.45 Franziska Reventlow — 21.40 V znamenju.

SREDA, 7. julija: 17.55 Poročila — 18.00 Gusarji kapitana Gancha — 18.30 Obzornik — 18.45 Glasbeni amaterji — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Film tedna: Nahla — 22.55 Poročila.

ČETRTEK, 8. julija: 16.00 Poročila — 16.05 SNP — 18.00 Pot okoli sveta z osmimi notami — 18.30 Obzornik — 18.45 Stara skopska Čaršija — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.50 Vreme — 19.58 SNP-Sevilla — 21.45 Dragi Miha — 22.10 V znamenju.

2

PETEK, 2. julija: 14.00 Tenis — 19.00 TVD — 19.30 Znanost — 20.00 Resna glasba — 20.45 Poročila — 20.55 Dokumentarna oddaja — 21.45 Nočni kino: Malteški sokol.

SOBOTA, 3. julija: 9.00 Oddaja za JLA — 14.00 Tenis-Finale — 17.40 Rokomet — 18.55 Človek in pol — 20.00 Radenci 82 — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Morje, ljudje, obale — 21.40 Športna sobota — 22.00 Poplteni zaklad.

NEDELJA, 4. julija: 13.55 Tenis — 19.00 TVD — 19.30 V iskanju prejšnjih časov — 20.00 Velikani jazza — 20.45 Poročila — 20.55 Koncert za klavir — 21.30 Iz sporeda TV Skopje — 21.55 Bogastvo Rougonovih.

PONEDELJEK, 5. julija: 18.15 Lutkarski pogovori — 18.30 Ljudske pripovedke — 19.00 TVD — 19.30 Matematika in umetnost — 19.50 Ali ste vedeli — 20.00 Po poteh spoznanj — 21.00 Poročila — 21.10 Srečanje sorodnih duš — 22.10 Reportaža z atletskega dvoboja: Jugoslavija: Kanada.

TOREK, 6. julija: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Palčki nimajo pojma — 19.00 TVD — 19.30 Čas knjige — 20.00 Koncert narodne glasbe — 20.45 Spomeniki revolucije — 21.35 Poročila — 21.40 Iz koncertnih dvoran.

SREDA, 7. julija: 18.15 Padla z neba — 19.00 TVD — 19.30 Pesem, ki traja — 20.00 Umetniški večer — 21.30 Poročila — 21.40 Kultura v objektivu.

ČETRTEK, 8. julija: 18.15 40 Zelenih slonov — 18.40 Dašenka — 19.00 TVD — 19.25 O kibernetiki — 20.00 Filmski večer: Srhlijve zgodbe — 21.45 Dracula, gospodar teme.

Darovi za tiskovni sklad

Jože Partl, Bistrica 50.—, Franc Vrhnjak, Dvor 20.—, Johan Korešnik, Bukovje 20.—, Tomaž Nimec, Plešivc 20.—, Johan Ogris, Kotmara vas 20.—, Joško Pak, Trabesinja 20.—, Katarina Leutschacher, Kotmara vas 20.—, N. N., Kotmara vas 20.—, Avgustine Schelander, Čahorče 20.—, Franciska Krušič, Novo selo 20.—.

Marijan pade na stol nazaj, pokrije lice in se zjoka.

„Mrtev je! Nikdar ga ne bom več videl,“ odgovori Marijan čez nekaj časa.

Graščak se je ustrašil. Tega ni mislil. Marijan mu porine pismo in pravi: „Berite!“

Gospod Benjamin je vzel list v roke in je bral:

Sin moj!

Kadar boš ti to v roke dobil, tvojega očeta že ne bo! Živel sem dolgo, predolgo. Moje življenje ni bilo tako kakor drugih ljudi, ne tako, kakor bo tvoje. Do življenja mi ni bilo v poslednjem času nič; živel sem zaradi tebe. Od tega hipa pak, ko to pišem, nočem ravno zaradi tebe več. Nočem, da, ko bode morda jutri svet poznal tvojega očeta, da bi se tega ti spominjal v poznih letih. Dokazi mojega prejšnjega življenja so v drugih rokah in, dasi ne vem zagotovo, da pridejo v ljudske roke — da, celo ne vem, če je eden vmes, ki bi me na stara leta osramotil: ognem se vendar tako, da bode vse nemogoče.

Razloge boš imel iz naslednjega. Mislim, da sem ti dolžen razložiti svojo nekdanjost, tebi samemu. Beri in spoznaj nekoliko tistega, ki ti je bil oče. Spoznati ga moreš le nekoliko. Popolnoma bi ga umel le, ko bi imel življenje za seboj, kakor sem ga imel jaz. Tega pak ne želim nikomur, tebi najmanj. Ko bi me

hotel umeti, umeti bi moral svet in samega sebe. Tega pa ti ne boš nikdar, tudi ne skušaj. Srečnejši boš ko jaz.

Beri, poznavaj me, pa ne sodi me! Pozabi, pa ne kolni me!

Rodil sem se v majhni vasi na Gorenjskem v revščini in pomanjkanju. Revščina je bila moja nesreča, ne sama po sebi, temveč po svojem nasprotju.

Zbudila mi je željo po bogastvu, ne navadno željo, ampak ognjeno strast, ki ne loči pripomočkov v dosego zaželenega namena.

Študiral sem. S trdom sem dokončal svoje učenje in sem postal doktor.

Moje in tvoje pravo ime je Kaves ali, kakor se rod piše, Kvas. Vendar želim, da ostaneš pri tem imenu, ki si ga imel do zdaj. Ime je prazen glas, človek vse.

Oženil sem se bil kmalu. Ne iz ljubezni do ženske, temveč do njenega premoženja. Ko sem sprevidel, da sem se motil, pustil sem jo v ubožnosti in nesreči in sem šel iz domovine v glavno mesto cesarstva.

Iz tega mojega prvega zakona imaš brata. Človek, ki je kot berač hodil tod okrog, ki si je dajal ime: deseti brat, katerega si ti v svojem nesrečnem pretepanju ranil, da ne bo dočakal tvojega zdravja — on je moj sin in tvoj brat. On je imel več pisanj v rokah, ki zoper mene pričajo. Zdi se mi, da je nekaj vmes, kar bi mi sitnosti napravilo. Drugega ni ko zdravilski recept. Vse to je prišlo v tretje roke, v ro-

ke človeku, ki se piše kot jaz — Kvas in kateri je mojega brata sin, kakor sem zvedel danes. Zaradi tebe je zaprt in dokumente ima pri sebi. Lahko se zgodi, da, ko bodo njega preiskovali, pridejo oni listi na dan. Tega pa ne počakam. Živel sem dolgo dovolj.

O tvoji materi nekoliko.

Prišel sem na Dunaj. Kmalu sem bil znan. Kakor se je širilo moje ime, toliko več posla sem imel. Dohodki moji so rasli. Kmalu sem si pridobil premoženje, katero ti tu v priloženih papirjih pustim.

Toda ko sem imel, po čemer sem hrepenel, ni me veselilo. Srečen nisem bil. Spomin moje prve žene, katere sem v nadlogi pustil, pekel me je vedno in strašno. Sin, ohrani čisto vest, varuj se strasti!

Spoznal sem ubožno deklico, h kateri sem bil poklican v njeni bolezn. Ta je bila tvoja mati. Podoba njeno najdeš v moji sobi na steni viseti. Videl boš podoba tiste ženske, katero sem jaz ljubil s strastjo, s strastjo sovražil. Mati je tvoja, imej jo v čislih in v mislih, če hočeš in moreš. Vendar ti moram povedati vse.

Vzel sem jo v zakon. Ljubil sem jo jaz in mislil sem, da tudi ona mene ljubi. Kadar sem mogel svoje prve in prave žene, o kateri si nisem upal pozvedati, če še in kako živi — kadar sem nje mogel pozabiti, bil sem zadovoljen.

Veselite s poročnimi pari

Letošnja, 15. ohcet v Ljubljani, je bila spet velik družbeni in turistični dogodek. Glavna je vsekakor bila sobotna poroka 22 parov iz celega sveta. Poroka je bila v mestni hiši v Ljubljani. Od srede prejšnjega tedna pa je bil za poročne pare pripravljen obširen program. Ogleдали so si zanimivosti Slovenije, bili gostje različnih podjetij, tako, da bo vsem parom bivanje v Sloveniji in Ljubljani ostalo nepozabno.

Poročni pari so prišli, kot že povedano, iz najrazličnejših držav. Seveda ni manjkal par iz Slovenije, pa celo iz Daljnega Vzhoda, iz Japonske je prišel

par. Iz Koroške sta prišla Slovenca, Katica Uršič iz Loč in Slavko Sticker iz Št. Petra pri

Št. Jakobu. Drugi par, Sabine Bachmann in Walter Millonig pa sta prišla s Čajne.

Že zgodaj jutraj so se začele zbirati na Gospodarskem razstavišču folklorne skupine iz vse Slovenije, iz Jugoslavije in držav, iz katerih so prišli pari. Koroško sta zastopali folklorna

Športno društvo DSG Sele vabi na selsko žegnanje

v nedeljo, dne 4. julija 1982, v šotoru v Selah. Svečanost otvori ob 14. uri en bogat kulturni program, pri katerem sodelujejo:

akademska folklorna skupina „FRANCE MAROLT“ iz Ljubljane
obirski ženski oktet
trio ORAŽE iz Borovelj
domači mešani zbor
ter domači moški zbor
Od 17. ure naprej igra za ples mednarodno znani ansambel

„LOJZETA SLAKA“

V ponedeljek, od 20. ure naprej se nadaljuje žegnanje s plesom, pri katerem igra

„TRIO SEASONS“

iz Gradca.
Na Vaš cenjeni obisk se veseli Vaše

ŠPORTNO DRUŠTVO DSG-SELE

skupina Srce iz Dobrle vasi in folklorna skupina Trta iz Žitare vasi. Ob tolikih in tako različnih narodnih nošah in skupinah je razpoloženje vseh bilo na višku. Pa tudi vreme je dodalo svoj delež, saj tako lepega vremena okoli ljubljanske ohceti le malo krat pomnijo.

Povorka, ki je od razstavišča krenila skozi Ljubljano pred mestno hišo, kjer je bila poroka, je bila dolga, da ji ni bilo mogoče videti na konec. Saj je nad 2000 ljudi šlo samo v povorki. Kočije, ki so peljale pare, so bile razkošno ovenčane. Med poroko v mestni hiši pa se je zunaj odvijal kulturni program. Koroški slovenski par, Katico in Slavka so Ljubljančani prav prisrčno pozdravljali. Posebno presenečenje pa jima je pripravil njun zbor „Rož“. Ko sta prišla iz poročne sobe, so jima sopevci zapeli zilsko hojsetno pesem.

Po poroki se je povorka vila naprej skozi mesto pred dvorano Tivoli, kjer je bilo poročno slavlje. Paru iz Slovenije in slovenskemu paru iz Koroške pa je na slavlju Prekmurski pozvačin, original, ki je dosedaj sodeloval na vseh ohceti, podaril posebno darila.

Pari so se v nedeljo odpeljali v Dubrovnik na medene tedne. Čestitkam Katici in Slavku se pridružuje tudi uredništvo NT.

V dvorani Tivoli pa je predsednik celovškega sejma dir. Kleindienst predal slovenskim kuharjem zlato odličje GAST 82, „zlatega kuharja za najboljši bi-fet“ — Kmečka ohcet.

Vabilo

Vabimo na nogometno tekmo dvojezičnih učiteljev Rož: Podjuna, ki bo v soboto, 3. julija 1982, ob 18. uri na igrišču v Šmihelu.

Vsi dvojezični učitelji prisrčno vabljeni!

Kot veste, je SPD „Drabosnjak“ lani začelo z akcijo „Za Drabosnjakov dom“. Hočemo popraviti farovski hlev v Zgornji vasi pri Kostanjah. Obračamo se na Vas in Vas prosimo za nadaljnjo finančno pomoč. Svoj prispevek in dar prenakazete na konto 3070 „Drabosnjakov dom“ pri Posojilnici Podravlje.

Koordinacijski odbor za letovanje otrok na morju

Viktringer Ring 26
(Vinko Kušej)
telefon (0 42 22) 51 25 28

Gasometergasse 10/1
(Milka Kokot)
telefon (0 42 22) 32 5 50

Spoštovani starši!

Vijudno Vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer:

od 20. avgusta do 3. septembra

Koordinacijski odbor nudi:

prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1.400.— šil., prevozni stroški 400.— šil.

Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih. Zadnji rok prijave je 20. julij 1982.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejšnje prijave.

V zvezi z letovanjem otrok na morju išče koordinacijski odbor VZGOJITELJICE. Interesenti naj se javijo pisмено na enega zgoraj omenjenih naslovov do 20. julija 1982.

Pogoji za sprejem: dopolnjeno 18. leto, izkušnje v vodenju skupin (prednost imajo učitelji(ce), študentje(ke) pedagoške smeri).

Naš športni reporter

Jurij Perč

V zadnji tekmi 2. skupine na svetovnem nogometnem prvenstvu v Španiji, so Avstrijci podlegli ZRN z 1:0. S tem rezultatom sta se obe enajsterici „prikopali“ v naslednje kolo, kjer bo Avstrija tekmovala s Francijo in Severno Irsko.

Ves svet je po tekmi med Avstrijo in Nemčijo na glasno govoril o „škandalu“. Nekateri so celo predlagali, da bi morali biti

mnenja, da bi bili obe enajsterici neumni, če bi tekmovali z vsemi močmi. Zakaj? Igralci obeh moštev so tako zaslužili lepo vsoto denarja, vrhu tega obe državni nogometni zvezi dobita od FIFA-e vsaka po 10 mil. šil. Te ureditve si gotovo niso izmislili igralci, marveč nekdo drug. Gotovo pa se nam lahko smili Alžirija.

Toda tudi Alžirci bi morali ve-

ta pa je Juskoviaka pred tem trikrat skrajno nešportno podrl na tla. Švedska je prišla v finale...

Leta 1962 je britanski sodnik Ken Aston zapostavljal Italijane v tekmi s Čilom na vseh koncih in krajih, „spregledal“ je strašne prekrške igralca Lionela Sanheza (Čile) in končno je sodniku uspelo, da je Čile zasedel tretje najboljšo mesto nogometnih reprezentanc na svetu...

Leta 1966 se je dogodilo nekaj sličnega, ko je sodnik dopuščal najgrše prekrške Angležov v tekmi proti Argentini, igralci Argentine so seveda zbesneli, sodnik pa je tako lahko izključil najboljšega igralca Argentine, Ratina; vrata so bila za Anglijo na stečaj odprta...

Leta 1978 so sodniki pripomogli Argentini kar dvakrat. V tekmi proti Franciji je sodnik Argentini podaril enajstmetrovko, v tekmi poznejšega svetovnega prvaka proti Madžarom, pa so si Argentinci lahko dovoljevali vse, kar so hoteli; Madžari so se po pravici jezili, tedaj pa je sodnik „lahko“ poslal Ny-lasija ter Töröcsika z igrišča. Argentina je postala svetovni prvak 1978...

Leta 1982 — ista slika. Sodnik je prisodil Špancem po krivici enajstmetrovko proti Hondurasu, ista v nebo vpijoča krivica se je zgodila na tekmi Španije proti Jugoslaviji. Kam vodi pot?

Španski tisk, ki se je po tekmi med Avstrijo in ZRN tako zelo razpisal in trobil o „največjem škandalu“ piše le o „srečni zmagi“ španske nogometne reprezentance...

Škandal, ki je bil in ki ga ni

obe enajsterici izključeni za naslednja tekmovanja svetovnega nogometnega prvenstva.

Priznam, da sem sam bil zelo nejevoljen, ko sem gledal tekmo, to srečanje lahko imenujemo tudi igro. Reprezentanci nista igrali, marveč sta se igrali. Po desetih minutah so Nemci vodili z 1:0, rezultat je odgovarjal obema, basta. Da se govori o škandalu, nas sicer ne bi smelo motiti. Moti pa nas lahko, da se govori o škandalu le tokrat, sicer je slišati o škandalih le redko. Sam osebno sem

deti, da so besede „sodelovanje je vse“ že zdavnaj mlatenje prazne slame. Nista pa začeli mlatiti Avstrija in ZRN...

Večje težave, kot z igralci, pa imajo reprezentance na letošnjem svetovnem prvenstvu s sodniki. Pač pa je že tradicija, da sodniki gredo na roko prireditelju, letos torej Španiji.

Leta 1958 je sodnik na svetovnem nogometnem prvenstvu na Švedskem izključil na tekmi med ZRN in Švedsko nemškega igralca Juskoviaka, ko je napravil prekršek nad Hamrinom, le-

Na svetovnem nogometnem prvenstvu v Španiji tekmuje le še 12 državnih reprezentanc. Med njimi tudi Avstrija, ki pa se že lahko pripravlja na odhod domov. Avstrijci so v ponedeljek tekmovali proti Franciji, ki so skupno s Severno Irsko v skupini, o kateri so funkcionarji avstrijske reprezentance govorili, da je najlažja in da še Avstrija nikdar ni imela na svetovnem prvenstvu tako „lahkih“ nasprotnikov.

No, zgodilo se je obratno. Verjetno Francozi že dalj časa niso imeli tako slabega nasprotnika, kot je bila v ponedeljek popoldan Avstrija. Že v prvem polčasu so Francozi poskrbeli za odločilni zadetek, tekma se je končala z 1:0 za Francijo. Danes, v četrtek pa se bo avstrijska nogometna reprezentanca verjetno že od Španije lahko poslovila po tekmi proti Severni Irski. Tekma v ponedeljek je bila gotovo ena najslabših, ki jih je v zadnjih letih odigrala Avstrija. In gotovo je bila tudi ena najslabših tekem letošnjega svetovnega turnirja.

Kdor med prvo tekmo ni izgubil zadnjega veselja do nogometa, mu gotovo ni bilo žal, če si je ogledal srečanje med državni reprezentancama Poljske in Belgije. Belgijci so strokovnjaki pred svetovnim prvenstvom šteli med možne zmagovalce svetovnega turnirja, v ponedeljek pa se je tudi njim zaustavila sapa. Tudi Belgijci se že lahko „veselijo“, da se spet lahko vrnejo v domače kraje. Poljaki so jih premagali kar s 3:0! Poljak Bonjek je kar sam poskrbel za vse tri zadetke.